

— koska Italian tasavalta on vahvistanut 3.9.1999 annetun pääministerin asetuksen, jonka otsikko on "Ympäristövaikutusten arviointia koskevista säännöksistä 22.2.1994 annetun lain nro 146 40 §:n 1 momentin täytäntöönpanemiseksi suuntaviivoista ja koordinoinnista aikaisemmin annetun asetuksen muuttamisesta ja täydentämisestä annettu asetus suuntaviivoista ja koordinoinnista", 3 §:n 1 momentin, jolla muutetaan 12.4.1996 annetun tasavallan presidentin asetuksen, jonka otsikko on "Ympäristövaikutusten arviointia koskevista säännöksistä 22.2.1994 annetun lain nro 146 40 §:n 1 momentin täytäntöönpanemiseksi annettu asetus suuntaviivoista ja koordinoinnista", liitteessä A olevia i ja l kohtaa ja jonka mukaan laitoksia, joiden tarkoituksena on ongelmajätteiden ja muiden kuin ongelmajätteiden hyödyntäminen, joiden kapasiteetti on yli 100 tonnia päivässä ja jotka kuluvat direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11, liitteen I soveltamisalaan, koskeviin hankkeisiin ei tarvitse soveltaa kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä ympäristövaikutusten arviointimenettelyä, ja

— koska Italian tasavalta on vahvistanut 3.9.1999 annetun pääministerin asetuksen 3 §:n 1 momentin, jossa vahvistetaan riittämätön arviointiperuste sen määrittämiseksi, onko direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11, liitteen II soveltamisalaan kuuluvan hankkeen ympäristövaikutukset arvioitava, koska siinä voidaan sulkea kyseisen arvioinnin ulkopuolelle hankkeita, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia,

se ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 31, 5.2.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.11.2006 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Staatssecretaris van Financiën v. B. F. Joustra

(Asia C-5/05) (¹)

(Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Direktiivi 92/12/ETY — Valmisteverot — Viini — 7-10 artikla — Veron kantamiseen oikeutetun jäsenvaltion määrittäminen — Yksityishenkilön omiin tarpeisiinsa ja muiden yksityishenkilöiden tarpeisiin tekemät hankinnat — Kuljetusyritys kuljettaa tuotteet toiseen jäsenvaltioon — Määrjäsenvaltiossa sovellettava järjestelmä)

(2006/C 331/10)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaaja: B. F. Joustra

Oikeudenkäynnin kohde

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1) 7, 8 ja 9 artiklan tulkinta — Viini, jonka jäsenvaltion kansalaiset ovat voittoa tavoittelematta ostaneet toisesta jäsenvaltiosta ja jonka ensiksi mainittuun jäsenvaltioon sijoittautunut yritys on kuljettanut — Siinä jäsenvaltiossa, josta viini on ostettu, maksetut valmisteverot

Tuomiolauselman

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/108/ETY, on tulkittava siten, että kun yksityishenkilö, joka ei toimi ammattimaisesti eikä tavoittele voittoa, hankkii yhdestä jäsenvaltiosta omiin tarpeisiinsa ja muiden yksityishenkilöiden tarpeisiin valmisteveron alaisia tuotteita, jotka on luovutettu kulutukseen tässä jäsenvaltiossa, ja antaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen kuljetusyrityksen tehtäväksi kuljettaa nämä tuotteet hänen lukuunsa, on sovellettava tämän direktiivin 7 artiklaa eikä 8 artiklaa, joten valmisteveroa on maksettava myös tässä toisessa jäsenvaltiossa. Kyseisen direktiivin 7 artiklan 6 kohdan nojalla ensimmäisessä jäsenvaltiossa maksetut valmisteverot on tällaisessa tapauksessa palautettava direktiivin 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(¹) EUVL C 69, 19.3.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 30.11.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-32/05) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2000/60/EY — Täytäntöönpanotoimenpiteistä ei ole ilmoitettu — Velvollisuutta antaa kansallinen puitelainsäädäntö ei ole — 2 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan puutteellinen täytäntöönpano tai täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2006/C 331/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja J. Hottiaux)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: S. Schreiner, avustajanaan asianajaja P. Kinsch)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (EYVL L 327, s. 1) mukaisten tarpeellisten säännösten antamatta jättäminen

Tuomiolauselmä

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY 24 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole ilmoittanut Euroopan yhteisöjen komissiolle tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, lukuun ottamatta velvoitteitaan, jotka koskevat tämän direktiivin 3 artiklaa.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 2000/60 24 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin 2 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan sekä 14 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan yhteisöjen komissio ja Luxemburgin suurherttuakunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 82, 2.4.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.12.2006 (Verwaltungsgericht Darmstadtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mohamed Gattoussi v. Stadt Rüsselsheim

(Asia C-97/05) (¹)

(Euro-Välimeri-sopimus — Tunisialainen työntekijä, jolla on oikeus oleskella jäsenvaltiossa ja työskennellä siellä — Syrjintäkiellon periaate työoloja, palkkaa ja irtisanomista koskevissa asioissa — Oleskeluluvan voimassaoloajan rajoittaminen)

(2006/C 331/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Darmstadt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mohamed Gattoussi

Vastaaja: Stadt Rüsselsheim

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Verwaltungsgericht Darmstadt — Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen (EYVL 1998, L 97, s. 2) 64 artiklan tulkinta — Jäsenvaltiossa työskentelevä työntekijä, joka on Tunisian kansalainen — Yhdenvertainen kohtelu työolojen ja palkkauksen osalta — Oleskeluluvan voimassaoloajan rajoittaminen, jolla päätetään työntekijän työskentely

Tuomiolauselmä

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen, joka on allekirjoitettu Brysselissä 17.7.1995 ja hyväksytty Euroopan yhteisön ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisön puolesta 26.1.1998 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä 98/238/EY, EHTY, 64 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se voi vaikuttaa Tunisian kansalaisen oikeuteen oleskella jäsenvaltion alueella, kun tämä jäsenvaltio on asianmukaisesti myöntänyt kyseiselle Tunisian kansalaiselle luvan työskennellä siellä ajanjakson, joka ylittää hänen oleskelulupansa voimassaoloajan.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.12.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-161/05) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Asetus (ETY) N:o 2847/93 — Kalastusalan valvontajärjestelmä — Purettuja kalalajeja ja -määriä koskevat tiedot — Toimittamatta jättäminen)

(2006/C 331/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: C. Cattabriga)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: I. M. Braguglia, avustajinaan asianajajat G. Aiello ja D. Del Gaizo)